

A tevepárductól a hangya-oroszlánig Állatnevek a Septuagintában

GRÜLL TIBORNÉ DR.

Szent Pál Akadémia

egrull@szpa.hu

A Septuaginta fordításakor két spirituálisan eltérő világ találkozott egymással. A görög gondolkodásmód a nyelvi elemeken túl is rányomta bélyegét az egyes könyvekre. A fordítóknak számos más nehézség mellett az egyes állatnevek görög megfeleltetésével is meg kellett küzdeniük. Gondot okozhatott számukra az, ha a héber elnevezés olyan állatfajt, illetve egy fajtán belül olyan nemű, korú állatot jelölt, amire nem létezett görög kifejezés. Ennél nyilvánvalóan nagyobb kihívást jelentett, ha a szóban forgó elnevezés pontos jelentését homály fedte. Ezekben az esetekben a megoldások széles skálájával találkozunk a Septuaginta egyes könyveiben. A mai olvasónak pedig fel van adva a lecke: vajon hogyan lett a héber medvéből a *Paroimiai* lapjain lykos, azaz farkas? Hogy kerül a tevepárduc – mai nevén zsiráf – a kóser állatok közé? Mit takar az *ophiomakhés*, vagyis a „kígyó-harcoló”; és valóságos állatot kell-e értenünk a *myrmékoléon*, magyarul „hangya-oroszlán” alatt? A megoldások után kutatva egy kis rálátást kaphatunk a héber szöveg átültetőinek világképére, kreativitására, fordítástechnikájára. Előadásunkban ebből kívánunk egy kis ízelítőt nyújtani.